

Fra Tsjekkia til Stryn

Petr Volejnik og Klara Kudrnova fra mikrofly-fabrikken ATEC i Tsjekkia fikk oppleve Vestlandet på sitt vakreste da de besøkte gress-stripen på Stryn.

Reportasje:
Ole Anton Brekke

Stryn traffic. OK-LUG45 on left downwind for landing runway 09.

Slik lød det over radioen en fin høstdag i september på Stryn International Aerodrome. Det hele startet med at jeg i samband med GAP Starmoen hadde invitert representanter fra flyfabrikken ATEC i Tsjekkia til å komme for å demonstrere sine fly. De har utviklet og produserer Atec Zephyr og Atec Faeta. I tillegg har de en liten enseter som de nylig har sluppet, Atec Solo 212. Petr Volejnik og Klara var villige til å komme. Etter mye planlegging satte været en

stopper for turen. De syntes det var ille, så de planla en tur senere på sommeren. Denne ble det heller ikke noe av. Da jeg så fikk mail i slutten av august om at de ville komme en tur andre uken i september, tenkte jeg: de er gale.

Først skulle de fly til Danmark og Sverige for å møte sine forhandlere der, så i slutten av uken skulle de komme til Stryn på ferie. Sent en torsdag kveld fikk jeg en sms. De var i Sverige, på Höganäs, og planla å fly til Torp. Her skulle de tolle, før de fortsatte til Rakkestad.

Atec-treff på Hamar

Jeg ringte til min venn Ola Lilloe-Olsen og spurte om han ville være med for å møte våre venner fra noen år tilbake. Han var klar med en gang. Vi planla å fly fra Stryn og møte dem på Hamar.

Lørdag opprørt med det fineste vær en kan tenke seg. Etter DI var vi klare. Flygeplanen la opp til en rute over Strynefjellet, videre via Lom, Wadahl og Lillehammer til Hamar. Vi forstod

snart at det ikke var noen optimal rute. Skybasen på østsiden av fjellene lå i 4-5 tusen fot, lavere mot sør. Vi måtte ha mer for å gå klar av fjellene, så vi endret til "IFR": i Follow Road.

E6 er ikke raskeste veien, men her var det gode marginer på alle kanter. Med 80 knop indikert og litt medvind, landet vi på Hamar etter en time og 50 minutter. Der stod Petr og Klara og vinket sammen med Jan Eriksen fra Lillehammer. Han hadde tatt turen fra Mesnali og ned for å hilse på.

Det ble rene Atec-treffet med 3 fly fra samme fabrikk på oppstillingsplassen. Etter en kort briefing var vi klare for turen mot Vestlandet.

Mot vest

Vi tok dem opp over Lillehammer og Hafjell, hvor de hadde vært sist vinter og stått på ski. Videre over Hvitfjell og Lom før vi satte kursen over fjellene til Nordfjord. Vi passerte Sommerskisenteret på Strynefjellet på venstre side.

Klara Kudrnova og Jan Eriksen fra Lillehammer med to av Atec-flyene på Hamar. Jan er en kjenning av Petr og Klara og inneharer av den flotte Zephyren som står i bakgrunnen. (Foto: Petr Volejnik)

Fagre Stryn. Oppstrynsvannet ligger som et speil og Flobygda ligger badet i sol midt på bildet.. (Foto: Klara Kudrnova.)

Da dalen åpnet seg med Flobygda på den ene siden Tindefjell og Lodalskåpa på den andre og Oppstrynsvannet som ett speil under oss, ble det stille på radioen ... lenge. Jeg tror det ble vått i øyekroken både på pilot og navigatør.

“ Da dalen åpnet seg ... ble det stille på radioen ... lenge.”

6 minutter senere satte de sin Faeta ned på vår 280 meter lange gresstripe. Her var det besøk av Fjordane Flyklubb med deres veteran-Cub. Etter en kort strekk på beina og drenering var Petr ombord i en Cub for første gang. Dette var en stor opplevelse for en som kommer fra det tsjekkiske flatlandet.

I mellomtiden hadde vi andre fyrte på grillen, og det ble både mat og drikke på de fremmøtte. Man skulle tro at de var fornøyd med flyging for i dag, men slik var det ikke. De måtte se havet.

Ut mot havet

Vi la i vei forbi Sandane flyplass og rett mot Bremanger. Bygdene på Bremangerlandet lå badet i sen kveldsol. Ett flott skue, selv for oss som bor her. Øya Kinn, med sin særegne fjellformasjon og Kjerringa

på Stadlandet ble beundret mens solen nærmet seg horisonten. Vanskelig å forklare fremmede at dette er ett av de farligste havstykkene i landet på en kveld da

himmelen lyser i rødt og havet ligger som ett speil.

Vi landet i Stryn igjen like før GPS'en gikk i natt-modus. Våre venner fra øst var godt fornøyd med dagen og satte nesen mot sin bopel den neste uken.

Utover i uken fløy de dagsturer til Bergen, Ålesund og Trondheim. I tillegg demonstrerte de Faeta'en til de som var interessert. Lasse Tenden fikk seg en prøvetur og ut fra gliset når han landet er det grunn til å tro han var fornøyd

med farten. Han fikk demonstrert hastigheter helt opp til 290 km/t!

Fly-fiksing

Petr var ikke fornøyd med propellen på flyet. Det var en prototype på en ny propell som skulle være bedre enn den de bruker i dag. Petr var ikke enig. Når en i tillegg vet at det er han som har konstruert flyet, er teknisk ansvarlig på fabrikken og testpilot, så er det vel ingen grunn til å dra hans konklusjon i tvil.

Når en er så heldig å ha besøk fra fabrikken, må en benytte muligheten til å få ettersyn på sitt eget fly. Klara og Petr gikk gjennom flyet fra spinner til sideror. Forgasseren ble justert, og noen andre små justeringer ble foretatt. Det var både lærerikt og morsomt å se hvordan de systematisk gikk gjennom flyet.

Mer sightseeing

Nå som de var bedre kjent i området, fløy de en tur innover Jostedalbreen. En ny og spennende opplevelse for dem. Det å fly over permanent snø og med langt til folk på alle kanter, virket skremmende, syntes de.

Strynseelva snor seg som en arm gjennom landskapet. (Foto: Klara Kudrnova)

Finale 109 på Stryn International. (Foto: Petr Volejnik)

“Welcome to Stryn Internationall!” (Foto: Ole Anton Brekke)

Etter avgang fra Stryn er veien kort til både Skåla (1846 moh.), med sitt legendariske steintårn på toppen og til Lodalskåpa på 2083 moh. Herfra har man utsikt over hele Jostedalsbreen. Man ser Nordsjøen i vest, Skagastølstindane i sør, og Slogen og Hornindalsrokken i nord. Som oftest er det helt stille luft over breen i tillegg, noe som gjør nytelsen enda mer fullkommen.

Takk for denne gang

Vi hadde avskjedsmiddag med nykokte krabber og ferske reker. Er man på Vestlandet om høsten, er det ingen vei utenom å smake på havets delikatesser.

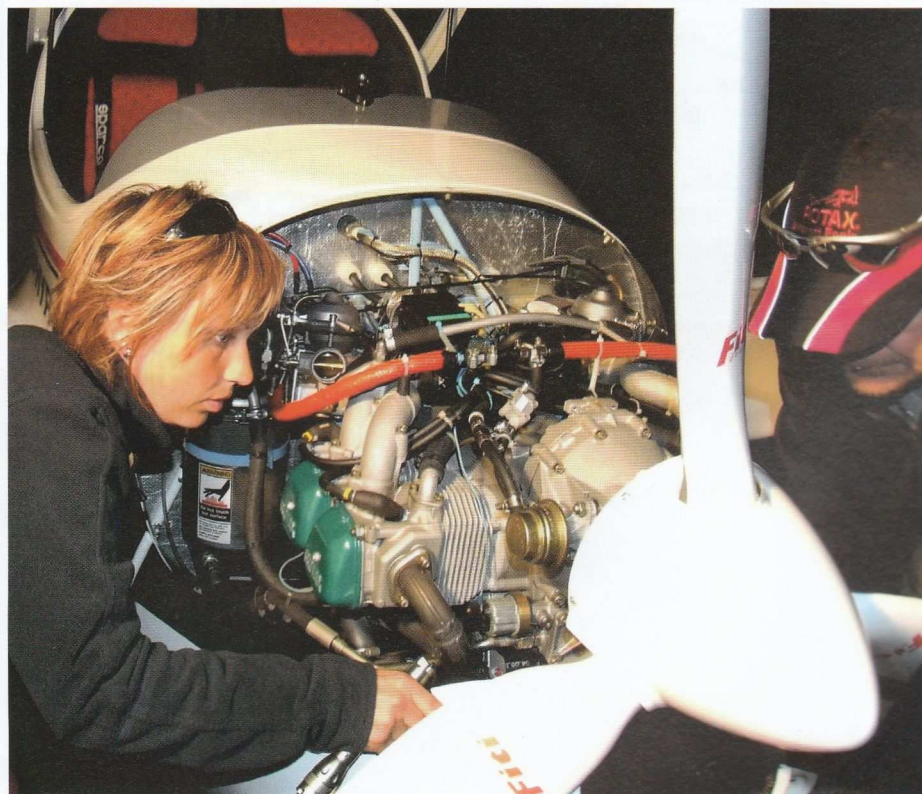
Neste morgen la de på hjemvei. Opprinnelig var det planlagt å fly kysten nedover mot Stavanger og Kristiansand, før de krysset over Skagerrak til Danmark.

Meteorologen satte en effektiv stopper for dette. Sterk vind rett i mot fra Stavanger til Danmark ville være uforsvarlig å prøve seg på. Dessuten var skyhøyden for lav. I stedet ble det Strynefjellet til Lom, derfra mer eller mindre rett på Torp. I Stryn var det fremdeles blå himmel

og vindstille. Fjellene lå badet i tidlig morgensol i det vi dro flyet ut av hangaren. Med røykelaks, hvalbiff, norsk gråstein og fantastiske

minner i bagasjen tok flyet motvillig av klokka 08.00.

Takk for besøket!

Klara og Petr driver ettersyn på Zephyr. (Foto: Ole Anton Brekke)